II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1195/2014

af 29. oktober 2014

om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 12,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

1. Indledning

(1) I overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 597/2009 (»grundforordningen«) offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) den 15. februar 2014 en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) om indledningen af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (»det pågældende land«). Den 4. september 2014 blev der offentliggjort en berigtigelse til indledningsmeddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 3. januar 2014 af Dansk Akvakultur (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for mere end 25 % af den samlede EU-produktion af visse former for regnbueørred. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af visse former for regnbueørred, og for væsentlig skade som følge heraf, hvilket Kommissionen anså for tilstrækkeligt til at berettige indledningen af en undersøgelse.

(3) Før indledningen af proceduren underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, Tyrkiets regering (»den tyrkiske regering«) om, at Kommissionen havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at den subsidierede import af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Kommissionen indbød den tyrkiske regering til konsultationer med henblik på at klarlægge den i klagen beskrevne situation og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

([1]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([2]) Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (EUT C 44 af 15.2.2014, s. 9).
([3]) EUT C 297 af 4.9.2014, s. 23.

(4) Den tyrkiske regering accepterede konsultationerne, der efterfølgende blev afholdt. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning under konsultationerne. Efter konsultationerne modtog Kommissionen et indlæg fra den tyrkiske regering. Kommissionen tog bemærkningerne til efterretning.

2. **Sideløbende antidumpingprocedure**

(5) Den 15. februar 2014 offentliggjorde Kommissionen også en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([1]) om indledning af en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af den samme vare med oprindelse i Tyrkiet.

(6) Skadesanalyserne i nærværende antisubsidieundersøgelse og den sideløbende antidumpingundersøgelse bygger på samme definition af EU-erhvervsgrenen, samme repræsentative EU-producenter og samme undersøgelsesperiode, og de førte til identiske konklusioner, medmindre andet er angivet. Dette blev fundet hensigtsmæssigt for at ensarte skadesanalysen og nå frem til konsekvente konklusioner. Derfor blev der i begge undersøgelser taget højde for de bemærkninger om skadesaspekter, der blev fremsat i en af disse procedurer.

3. **Interesserede parter**

(7) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen især klageren, andre kendte EU-producenter, brugere og importører, eksporterende producenter i Tyrkiet og de tyrkiske myndigheder samt sammenslutninger, som, den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.

(8) Alle interesserede parter havde lejlighed til at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

4. **Stikprøveudtagning**

(9) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen, at den i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 måske ville udtage en stikprøve af de interesserede parter, især EU-producenterne, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og de eksporterende producenter i Tyrkiet.

4.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(10) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen, at den midlertidigt havde udtaget en stikprøve af EU-producenter. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, og da EU-erhvervsgrenen er stærkt fragmenteret med over 700 små og mellemstore virksomheder (SMV'er), udtog Kommissionen stikprøven på grundlag af den største repræsentative produktionsmængde, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, også under hensyntagen til den geografiske spredning og tilstrækkelig dækning af forskellige produktionstrin og -typer (produktion af levende, ferske, frosne og røgede ørreder og fileter af ørred). Stikprøven bestod af ni EU-producenter. Ifølge klagerens oplysninger tegnede de EU-producenter, der indgik i stikprøven, sig for mere end 12 % af den samlede EU-produktion. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den midlertidige stikprøve. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger inden for fristen, og den midlertidige stikprøve blev derfor godkendt. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

4.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(11) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indberette de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(12) Tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører indberettede de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

([1]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet, EUT C 44 af 15.2.2014, s. 18.

4.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter*

(13) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Tyrkiet om at indberette de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Republikken Tyrkiets repræsentation i Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(14) Atten grupper af eksporterende producenter i Tyrkiet indberettede de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Den samlede oplyste mængde, som disse virksomheder i 2013 eksporterede til Unionen af visse former for regnbueørred, udgjorde den samlede eksport fra Tyrkiet til Unionen.

(15) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fire grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, og under hensyntagen til den geografiske spredning. Den gruppe af virksomheder, der indgik i stikprøven, tegner sig for næsten 64 % af det oplyste eksportsalg til Unionen, og de befinder sig i to forskellige regioner.

(16) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte berørte eksporterende producenter og de tyrkiske myndigheder hørt om udtagelsen af stikprøven. Én virksomhed anfægtede udvælgelsen af virksomheder til stikprøven og fremførte, at den burde udtages til stikprøven. Den argumenterede, at den siden 1971 udelukkende producerer, forarbejder og sælger ørred (dvs. den udfører ikke anden virksomhed), hvilket gør virksomheden til den første producent af den pågældende vare i Tyrkiet. Den hævdede endvidere, at den sælger betydelige mængder på hjemmemarkedet og endeligt, at virksomheden er den største producent i regionen Marmara.

(17) Kommissionen gør opmærksom på, at virksomheder blev udvalgt til at indgå i stikprøven på grundlag af de største mængder i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, under hensyntagen til det antal producenter, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Da den foreslåede stikprøve repræsenterer 64 % af eksporten af den pågældende vare til Unionen, er en sådan stikprøve repræsentativ for situationen i den tyrkiske industri. Derudover befinder de virksomheder, der indgik i stikprøven, sig i to forskellige regioner (ud af tre repræsenterede), hvilket anses for at være tilstrækkeligt til undersøgelsens formål. Kommissionen fastholder derfor, at de virksomheder, der indgik i stikprøven, svarer til den største repræsentative importmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed.

5. **Individuel undersøgelse**

(18) Elleve virksomheder eller grupper af virksomheder anmodede om individuel undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 3. I denne fase af undersøgelsen har Kommissionen ikke truffet nogen afgørelse om anmodningen om individuel undersøgelse. Kommissionen vil i den endelige fase af undersøgelsen afgøre, om den vil indrømme individuel undersøgelse.

6. **Besvarelser af spørgeskemaet**

(19) Kommissionen sendte spørgeskemaer til den tyrkiske regering, alle de virksomheder i Unionen, der indgik i stikprøven, tre importører og alle grupper af eksporterende producenter i Tyrkiet, der indgik i stikprøven.

(20) Tre virksomheder fra gruppen af tyrkiske eksporterende producenter anmodede om fritagelse fra forpligtelsen til at besvare spørgeskemaet. Én af disse virksomheder hævdede, at den hovedsageligt producerer havaborre og havrude, og at den kun producerer små mængder af den pågældende vare. Én af disse virksomheder driver et lille supermarked og er kun marginalt involveret i produktion af og handel med den pågældende vare, og én virksomhed var en forretningsmæssigt forbundet importør, hvis salgsmængde af den pågældende vare var ubetydelig. Kommissionen besluttede at fritage den virksomhed, der driver det lille supermarked, fra forpligtelsen til at udfylde spørgeskemaet. Den fastholdt sin holdning om, at den virksomhed, der hovedsageligt producerede havaborre og havrude, og den forretningsmæssigt forbundne importør skulle udfylde spørgeskemaet, da de producerede (for den eksporterende producent) eller handlede (for den forretningsmæssigt forbundne importør) mængder stadig var af betydning.

(21) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra den tyrkiske regering og fra alle de andre grupper af eksporterende producenter i Tyrkiet, der indgik i stikprøven, og fra de virksomheder, der anmodede om individuel undersøgelse.

7. **Kontrolbesøg**

(22) Kommissionen indhentede og kontrollerede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig konstatering af subsidier, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos følgende virksomheder:

a) *EU-producenter:*

— Aqualande SAS, Roquefort, Frankrig

— Danaqua, Grindsted, Danmark

— Danforel A/S, Grindsted, Danmark

— Kongeåens Dambrug ApS, Brørup, Danmark

— LaFo Forellen GmbH, Oberndorf, Tyskland

— Hofer Forellen GmbH, Oberndorf, Tyskland

— Zakład Hodowli Pstrąga w Zaporze — Mylof, Rytel, Polen

— Piszolla, S.L., Guadalajara, Spanien

— Az.Agr. Trot. Erede Rossi Silvio Di Rossi Niccola, Sefro, Italien

— Grupo Tres Mares, S.A., La Coruña, Spanien

b) *Eksporterende producenter i Tyrkiet:*

— Gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder »GMS«, Bodrum, Tyrkiet:

— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd. Şti

— Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti

— GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti

— Gűműsdoga Su Űrűnleri Űretim Ihracat Ithalat AŞ

— Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd. Şti

— Hakan Komandit Şirketi

— İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur.Inş.Paz.Ihr.Ltd.Şti

— Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti

— Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. Ve Tic. Ltd. Şti

— Gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder »Kilic«, Bodrum, Tyrkiet:

— Bafa Su Ürünleri Yavru Űretim Merkezi San Tic A.S

— Kilic Deniz Űrűnleri Űretimi Ihracat Ithalat ve Ticaret AŞ

— KLC Gida Ürünleri Ith.Ihr.Ve Tic.A.Ş

— Kilic Erşen Su Űrűnleri Ithalat Ihr. San ve Tic, Ltd. Şti

— Gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder »Özpekler«, Denizli, Tyrkiet:

— Özpekler Ins.Taah.Day. Tük. Mall.Su Ürün.San.ve Tic.)

— Özpekler Ithalat Ihracat Su Ürünleri San.Ve Tic. Ltd. Sti)

— Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ith. Ihr. San. ve Tic. Ltd. Şti (»Ternaeben«), Kayseri, Tyrkiet

c) *Tyrkiets regering:*

— Økonomiministeriet, Ankara, Tyrkiet

— Ministeriet for fødevarer, landbrug og husdyrbrug, Ankara, Tyrkiet

d) *EU-importører, der er forretningsmæssigt forbundet med tyrkiske eksportører:*

— Spador S.R.L. (»Spador«)

— Ternäben Service GmbH (»TSG«)

— Ternäben Vertrieb GmbH (»TVG«)

e) *EU-producent (forarbejdningsvirksomhed), der er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent i Tyrkiet (Ternäben):*

— Ternäben Spółka z.o.o., Polen (»TPL«).

8. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(23) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2013 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2010 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. **Den pågældende vare**

(24) Den pågældende vare er regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*):

— levende, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

— ferske, kølede, frosne og/eller røgede:

— i form af hele fisk (med hoved), med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

— uden hoved, med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1 kg, eller

— i form af fileter, af vægt pr. stk. højst 400 g

med oprindelse i Tyrkiet og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 og ex 0305 43 00 (»den pågældende vare«).

(25) Som allerede nævnt i betragtning 1 blev definitionen af den pågældende vare berigtiget. Berigtigelsen var ren redaktionel, og anvendelsesområdet var ikke berørt heraf.

2. **Samme vare**

(26) Undersøgelsen viste, at den vare, der produceres og sælges på det tyrkiske hjemmemarked og/eller eksporteres til Unionen, og den vare, som EU-erhvervsgrenen fremstiller og sælger i Unionen, har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål.

(27) Kommissionens besluttede i denne fase, at disse varer derfor er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

3. **Påstande vedrørende varedækningen**

(28) Nogle interesserede parter hævdede, at røget ørred bør udelukkes fra varedækningen. Ifølge disse parter er der ved sammenligningen med ikke røget ørred forskelle i produktionsprocessen og i fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. Derudover påstod de tyrkiske myndigheder, at omkostningsstrukturen for producenter af røgede fileter var markant forskellig fra omkostningsstrukturen for andre producenter, hvilket kunne tyde på, at røgede

og ikke røgede varer ikke er én og samme vare. Endelig henviste disse parter til to tidligere antidumpingundersøgelser vedrørende lignende varer (store regnbueørreder og laks), der blev afsluttet i henholdsvis 2004 ([1]) og 2005 ([2]), og hvor røgede varer ikke var omfattet af varedækningen. Parterne henviste især til betragtning 9 i Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 ([3]), hvor det blev anerkendt, at røgning ændrer de grundlæggende egenskaber ved den pågældende vare. På baggrund heraf burde røget ørred udelukkes fra varedækningen i den nuværende undersøgelse.

(29) Undersøgelsen viste, at de forskellige fremstillinger (»levende«, »kølede«, »frosne« eller »røgede«), der er omfattet af definitionen af den pågældende vare, har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. Især havde alle ørreder samme iboende kvaliteter (kemiske, ernæringsmæssige eller andet), og forarbejdningen betød ikke, at fisken mistede disse kvaliteter, men resulterede kun i forskellige fremstillinger, der blot var forskellige for så vidt angår konservering af fisken før yderligere forarbejdning, forberedelse, tilberedelse eller konsum. Det blev derfor konkluderet, at konservering ved røgning ikke er en væsentlig ændring af varens grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber.

(30) For så vidt angår forskellige produktionsprocesser og forskellige omkostningsstrukturer forklarede parterne ikke, hvordan disse kunne have haft indflydelse på den konklusion, at røgede og ikke røgede varer er én og samme vare. Under alle omstændigheder har eventuelle forskelle i produktionsprocesserne som sådan ingen indflydelse på definitionen af varedækningen. I dette tilfælde adskilte produktionsprocessen og omkostningsstrukturen for røgede fileter sig derudover ikke betydeligt fra produktionsprocessen og omkostningsstrukturen for andre fremstillinger af ørred. Den væsentligste omkostningsfaktor for hver enkel fremstilling var udgifter til bedriften, der hovedsageligt omfatter foder (fiskemel og fiskeolie), energiomkostninger og udgifter til æg og yngel. Påstandene desangående bør derfor afvises.

(31) I de tidligere undersøgelser, som de interesserede parter henviste til, var røgede varer ikke nævnt i den klage, der førte til indledningen af disse sager, i modsætning til den nuværende undersøgelse. Derfor var de ikke omfattet af varedækningen i disse undersøgelser, og de blev således ikke undersøgt. Betragtning 9 i forordning (EF) nr. 437/2004 omhandler en klage fra en interesseret part, der hævdede, at frosne hele fisk og fileter skulle udelukkes fra proceduren. I forbindelse med undersøgelsen blev det dog ikke fundet eller specifikt konkluderet, at røgede varer skulle udelukkes fra varedækningen. Da det i forbindelse med den nuværende undersøgelse blev konkluderet, at alle fremstillinger af ørred har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, bør dette argument afvises.

(32) Af ovenstående grunde blev påstanden om, at de røgede varer bør udelukkes fra varedækningen, afvist i denne fase.

C. **SUBSIDIER**

1. **Indledning**

(33) Klageren hævdede, at den tyrkiske regering subsidierer sin akvakultursektor. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for flere subsidiepraksisser i både lovgivningen og en række politiske dokumenter, som udgør grundlaget for statsstøtten til denne sektor.

(34) Kommissionen gennemgik og analyserede de dokumenter, der var nævnt i klagen, og de yderligere dokumenter, som i forbindelse med undersøgelsen blev indsendt af den tyrkiske regering og af eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og den konstaterede, at alle dokumenterne viser, at akvakultursektoren i Tyrkiet på mange områder får præferencebehandling.

(35) De tyrkiske myndigheders beslutning om at yde subsidier til især akvakultursektoren går tilbage til 2003 og har resulteret i, at der de seneste ti år er blevet overført store summer af offentlige midler til tyrkiske producenter og eksportører.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 om indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge og på Færøerne (EUT L 72 af 11.3.2004, s. 23).

([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 628/2005 af 22. april 2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af opdrættede laks med oprindelse i Norge (EUT L 104 af 23.4.2005, s. 5) og Rådets forordning (EF) nr. 85/2006 af 17. januar 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opdrættede laks med oprindelse i Norge og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT L 15 af 20.1.2006, s. 1).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 om indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge og på Færøerne (EUT L 72 af 11.3.2004, s. 23).

(36) I forbindelse med de i betragtning 3 og 4 nævnte konsultationer, der blev afholdt mellem den tyrkiske regering og Kommissionen inden indledningen af undersøgelsen, benægtede den tyrkiske regering ikke, at de undersøgte ordninger eksisterer.

2. **Undersøgte ordninger**

(37) Kommissionen sendte spørgeskemaer til den tyrkiske regering og de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og udbad sig oplysninger om følgende ordninger, som angiveligt indebærer ydelse af subsidier til akvakultursektoren:

— *Statsstøtte til investeringer inden for akvakultursektoren*

  — Toldfrihed

  — Momsfritagelse

  — Skattelettelse

  — Støtte til sociale sikringsbidrag (arbejdsgiverbidrag)

  — Rentestøtte

  — Arealanvendelse

  — Skattefordele i forbindelse med indkomstskat

  — Støtte til sociale sikringsbidrag (lønmodtagerbidrag)

— *Direkte subsidier til ørredproducenter*

  — Direkte subsidier til ørredopdrættere

  — Direkte subsidier til økologisk produktion af ørred

  — Særlig støtte til yngel

— *Subsidierede lån og forsikringer til ørredproducenter*

  — Lavt forrentede investeringslån og erhvervslån fra Ziraat Bankasi

  — Lavt forrentede investeringslån og erhvervslån fra landbrugets andelsbanker

  — Landbrugsforsikringspool og støtte til præmiesatser

— *Subsidier til konsulenttjenester*

— *Subsidier til fiskerfartøjer*

  — Køb af brændstof til fiskerbåde (lettelse af afgifter på brændstof til fartøjer)

  — Kassering af fiskerfartøjer

— *Andre subsidier og andre subsidieprogrammer*

3. **Statsstøtte til investeringer inden for akvakultursektoren**

3.1. *Indledning*

(38) Den tyrkiske regering har indført en støtteordning til virksomheder, der investerer i visse sektorer og visse regioner, herunder akvakultursektoren. Formålet med denne ordning er:

— at øge produktion og beskæftigelse

— at tilskynde til større investeringer, der bidrager til den internationale konkurrenceevne

— at fremme direkte udenlandske investeringer

— at støtte investeringer i miljøbeskyttelse og F&U-aktiviteter i overensstemmelse med målene i Tyrkiets forskellige udviklingsplaner og årlige programmer, der er beskrevet nærmere nedenfor.

3.2. *Retsgrundlag*

(39) Følgende love indeholder bestemmelser om statsstøtte til investeringer i akvakultursektoren: *Tyrkisk dekret nr. 2012/3305* af 19. juni 2012 om statsstøtte til investeringer og *kommuniké nr. 2012/1* af 20. juni 2012 om gennemførelsen af dekretet vedrørende statsstøtte til investeringer, som er offentliggjort i den tyrkiske *Statstidende nr. 28328 hhv. 28329*.

3.3. *Konklusioner af undersøgelsen*

(40) Selv om det *tyrkiske dekret nr. 2012/3305* omfatter den støtteordning, der gælder for undersøgelsesperioden, har der siden 2006 og endda før eksisteret lignende bestemmelser. Dette forhold er relevant, da subsidier, der er forbundet med købet af anlægsaktiver som f.eks. investeringssubsidier, kan henføres til undersøgelsesperioden, selv om de blev ydet før undersøgelsesperioden.

(41) Undersøgelsen bekræftede, at der findes forskellige statsstøtteordninger. Akvakulturproduktionen er udtrykkeligt opført i bilag 2/A til dekret nr. 2012/3305 som én af de sektorer, der kan nyde fordel af incitamenter som momsfritagelse, toldfrihed, skattelettelse, bidrag til investeringer, støtte til sociale sikringsbidrag (arbejdsgiverbidrag), arealanvendelse, rentestøtte, skattefordele i forbindelse med indkomstskat og støtte til sociale sikringsbidrag (lønmodtagerbidrag). Støtteintensiteten kan variere afhængigt af det økonomiske udviklingsniveau, som de seks regioner, der er fastsat ved dekret nr. 2012/3305, har.

(42) Selv om det i forbindelse med undersøgelsen blev bekræftet, at der findes »regionale investeringsprogrammer«, var der ingen af de virksomheder, der indgik i stikprøven, der nød fordel af alle ordninger. Nogle få nød fordel af den momsfritagelse og toldfrihed, der gælder for alle seks regioner i Tyrkiet. Da de virksomheder, der indgik i stikprøven, dog købte maskiner og udstyr fra virksomheder i Unionen inden for toldunionen mellem EU og Tyrkiet, forfaldt der ingen told. Da Tyrkiet derudover anvender et system for indgående og udgående moms, bestod de fordele, der blev opnået i løbet af undersøgelsen, kun af en tidsbesparelse på to måneder, inden virksomhederne fik refunderet deres moms af skattemyndighederne. Den faktiske fordel ville være den rente, der betales til en forretningsbank i den periode, indtil momsen refunderes. Denne fordel er ubetydelig og blev derfor ikke analyseret nærmere.

(43) Én af de virksomheder, der indgik i stikprøven, nød fordel af en skattelettelse, fordi den købte maskiner, der var produceret i henhold til de ovennævnte bestemmelser om statsstøtte til investeringer. I stedet for den generelt gældende selskabsskat på 20 %, betalte denne virksomhed kun 4 %.

(44) Den samme virksomhed nød også fordel af programmet om støtte til sociale sikringsbidrag. Som indehaver af et certifikat på investeringsincitamenter nød virksomheden fordel af støtte til sociale sikringsbidrag for så vidt angår arbejdsgiver- og lønmodtagerbidrag. Efter virksomheden havde afsluttet sine investeringer, overtog den sociale sikringsinstitution arbejdsgiver- og lønmodtagerbidragene til nyskabt beskæftigelse for så vidt angår de andele, der svarede til mindstelønnen. Økonomiministeriet finansierede ordningen.

3.4. *Konklusion*

(45) Statsstøtten til investeringer betragtes foreløbigt som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, når statsstøtten har form af et skatteincitament, dvs. når statsindtægter, der ellers er forfaldne, faktisk ikke opkræves, eller der gives afkald herpå.

(46) Subsidier er specifikke og udligningsberettigede, da fordelen ved subsidierne er specifikt begrænset til en liste over økonomiske sektorer. Adgangen til subsidierne er derudover begrænset til visse virksomheder, der driver virksomhed inden for visse sektorer. Pga. antallet og kvaliteten af de begrænsninger, der gælder for visse sektorer, særligt de subsidier, der enten begrænses til visse typer af virksomheder eller fuldstændig udelukker visse sektorer, opfylder subsidierne endvidere ikke kravene om, at der ikke er tale om specificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(47) Akvakulturen er udtrykkeligt anført i bilag 2A til dekretet som én af de sektorer, der kan nyde fordel af denne form for skattefritagelser. Bilag 4 til dekretet indeholder en liste over de sektorer, der ikke kan nyde fordel af incitamenterne i denne ordning.

(48) Derfor anses de ovenfor nævnte subsidier som værende et finansielt bidrag fra regeringen, hvorved modtageren opnår en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

3.5. *Beregning af subsidiebeløbet*

(49) Én virksomhed opnåede fordele i henhold til ovennævnte ordninger. Det konkluderedes dog, at virksomhedens fordel var ubetydelig.

4. **Direkte subsidier til ørredproducenter**

4.1. *Indledning*

(50) Direkte subsidier pr. kg. produceret ørred er den vigtigste subsidieordning, hvorved der kan opnås en fordel i forbindelse med den pågældende vare. Disse subsidier kontrolleres årligt i forbindelse med den årlige kontrol af landbrugssubsidier.

4.2. *Retsgrundlag*

(51) Følgende love indeholder bestemmelser om direkte subsidier: *Tyrkisk dekret nr. 2013/4463* om *landbrugssubsidier i 2013* af 7. marts 2013, der blev offentliggjort i den tyrkiske Statstidende nr. 28612 af 8. april 2013 (gældende med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2013).

4.3. *Konklusioner af undersøgelsen*

(52) Undersøgelsen bekræftede, at der eksisterer direkte subsidier for så vidt angår ørreder. Det blev fundet, at omfanget af subsidier pr. kg. ørred i den undersøgte periode blev fastsat til 0,65 TL/kg ved produktioner på op til 250 ton pr. år. Halvdelen af dette beløb (0,325 TL/kg) blev ydet ved producerede mængder på mellem 251-500 ton/år, og der blev ikke ydet subsidier for producerede mængder over 500 ton. Der blev ydet subsidier til de producenter af den pågældende vare, der var i besiddelse af en tilladelse fra Ministeriet for fødevarer, landbrug og husdyr.

(53) Før der foretages udbetaling, skal producenterne opføres i registreringssystemet for akvakultur hos Ministeriet for fødevarer, landbrug og husdyr. Ministeriet er underlagt regelmæssige og uanmeldte kontrolbesøg.

(54) Tre ud af de fire grupper af virksomheder, der indgik i stikprøven, nød fordel af direkte subsidier i undersøgelsesperioden, eftersom de selv opdrættede ørreder. Den største gruppe, Ternaeben, opdrættede dog ikke ørreder, men købte dem (oftest levende ørreder og frosne hele fisk) fra ikke forretningsmæssigt forbundne landmænd og forarbejdede dem. Derfor modtog denne gruppe ingen direkte subsidier. Af den grund opstod spørgsmålet, om den fordel, der var forbundet med direkte subsidier, også gjaldt for Ternaeben og for de tre andre grupper af virksomheder, der indgik i stikprøven, og som ikke kun opdrættede, men også købte ørreder fra ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på forarbejdning.

(55) I denne henseende understreger Kommissionen, at den pågældende vare omfatter både råvarer, til hvilke der er ydet direkte subsidier, nemlig levende ørreder, og forarbejdede varer (ferske, frosne hele fisk, fileter, røget ørred). Da produktionen af levende ørreder subsidieres, og næsten alle ørredopdrættere i Tyrkiet nyder fordel af denne ordning, nyder alle producenter af den pågældende vare (nemlig levende ørreder og de forarbejdede varer) fordel af denne ordning om direkte subsidiering, uanset om de selv opdrætter ørreder eller køber dem til videre forarbejdning.

(56) Fordelen for producenter af den pågældende vare kan under alle omstændigheder påvises. I denne forbindelse sammenlignede Kommissionen opdrætsomkostningerne for de tre virksomheder, der indgik i stikprøven og selv opdrætter ørreder (herunder et rimeligt og lavt sat beløb til dækning af salgs-, general- og administrationsomkostninger (SG&A) samt fortjeneste), med prisen ved køb af levende eller kølede fisk fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører. Kommissionen konstaterede, at, for så vidt angår alle tre virksomheder, var købsprisen på levende eller kølede fisk lavere end de gennemsnitlige opdrætsomkostninger.

(57) For så vidt angår gruppen Ternaeben sammenlignede Kommissionen de gennemsnitlige opdrætsomkostninger for de andre tre virksomheder, der indgik i stikprøven (herunder et rimeligt og lavt sat beløb til dækning af salgs-, general- og administrationsomkostninger (SG&A) samt fortjeneste), med den enkelte gennemsnitlige købspris, som Ternaeben betalte for kølede eller levende fisk. Det blev konkluderet, at de gennemsnitlige opdrætsomkostninger for de andre tre virksomheder, der indgik i stikprøven, var højere end Ternaebens gennemsnitlige købspris. Dens gennemsnitlige købspris viste sig at stemme overens med prisen hos de andre virksomheder, der indgik i stikprøven.

(58) Derfor mener Kommissionen, at de virksomheder, der indgik i stikprøven, nød fordel af ordningen for direkte subsidiering, også hvis de købte ørreder fra ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

(59) Klageren hævdede, at der blev udbetalt ekstra støtte til den økologiske produktion af ørreder samt den stykkevise produktion af yngel. Undersøgelsen bekræftede, at der blev udbetalt ekstra støtte til den økologiske produktion af ørreder. Det blev dog konstateret, at der kun fandtes én virksomhed i Tyrkiet, der var aktiv inden for den økologiske produktion af ørreder, men denne virksomhed gik for nylig konkurs. Som følge heraf blev der i undersøgelsesperioden ikke ydet nogen subsidier til den økologiske produktion af ørreder.

(60) Derudover konstaterede Kommissionen, at der i 2012 eksisterede en særlig støtte til produktionen af yngel, men at den blev opgivet fra og med 2013, da produktionsmængden af yngel i Tyrkiet allerede opfyldte markedets behov.

4.4. *Konklusion*

(61) På baggrund af undersøgelsens resultater konkluderer Kommissionen foreløbigt, at det ovennævnte offentlige bidrag har form af et direkte tilskud i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), hvorved de tyrkiske ørredproducenter opnår en direkte fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2. Der opnås en »fordel«, fordi offentlige myndigheder yder en direkte finansiering (tilskud) uden renter eller royalty. Sådanne frie midler er normalt ikke til rådighed på markedet.

(62) Ordningen om direkte subsidier er specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da adgangen er begrænset til kun at omfatte visse virksomheder. Virksomheder i akvakultursektoren er udtrykkeligt nævnt, og ørreder er tydeligt angivet som én af de arter, hvorved der kan opnås fordele under denne subsidieordning. Dette direkte tilskud er specifikt, da den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til disse tilskud til kun at omfatte virksomheder i akvakultursektoren.

4.5. *Beregning af subsidiebeløbet*

(63) Den samlede fordel pr. virksomhed var det gennemsnitlige direkte subsidiebeløb, der blev modtaget i undersøgelsesperioden for levende fisk fra eget opdræt, og det gennemsnitlige subsidiebeløb, som den tyrkiske regering ydede for de købte levende fisk, beregnet på grundlag af de samlede subsidier og divideret med den samlede produktionsmængde af ørreder i Tyrkiet.

(64) Nedenstående tabel viser den foreløbigt fastsatte størrelse på fordelen ved ovennævnte tilskud, hvorved fordelen er det beløb, som de pågældende virksomheder modtog i undersøgelsesperioden.

Direkte og indirekte subsidier	
Virksomhedens navn	Subsidiemargen
GMS	7,0 %
Kilic	9,6 %
Özpekler	6,8 %
Ternaeben	9,5 %

5. **Subsiderede lån**

5.1. *Indledning*

(65) Visse offentlige og private enheder ydede præferencelån til virksomheder i akvakultursektoren. De vigtigste enheder er beskrevet nedenfor.

(66) Landbrugets andelsbanker er privatretlige enheder, der er blevet etableret af tyrkiske landbrugsproducenter (dvs. fysiske personer eller retlige enheder, der er involveret i landbrugsproduktion) med henblik på at støtte deres finansielle behov inden for deres erhverv.

(67) Tyrkiets landbrugsbank (Türkiye Cumhurriyeti Ziraat Bankasi eller »Ziraat Bankasi«) er en statsejet bank og et offentligt organ, hvis andele ejes fuldt ud af skattedepartementet. Inden for rammerne af et regeringsprogram, der er beskrevet i betragtning 70 og også gælder for undersøgelsesperioden, yder Ziraat Bankasi præferencelån til akvakultursektoren med henblik på at fremme akvakulturproduktionen og agroindustrien. I denne henseende fastsætter ministerrådet årligt programmets varighed, procedurer og principper, og skattedepartementet overfører det resterende beløb af rentebetalingen, der svarer til den nedsatte rentesats, til Ziraat Bankasi. Det fastslås derfor, at Ziraat Bankasi har fået tildelt statslig myndighed og derfor er et offentligt organ.

(68) Organisationen for udvikling af små og mellemstore virksomheder (»KOSGEB«) er et offentligt organ, hvis formål er at øge små og mellemstore virksomheders (»SMV'ers«) andel i den økonomiske og sociale udvikling ved at tilbyde kvalitetsprægede tjenesteydelser og støtte til udvikling af SMV'ers konkurrenceevne og ved at udbrede iværksætterkulturen. KOSGEB hører under ministeriet for videnskab, industri og teknologis kompetence og er delvis uafhængig.

(69) Türk Eximbank (»Eximbank«) blev den 21. august 1987 ved dekret nr. 87/11914, i henhold til lov nr. 3332, bevilget rettigheder af den tyrkiske regering og er en 100 % statsejet bank og et offentligt organ, der fungerer som den tyrkiske regerings største formidler af eksportincitamenter i forbindelse med Tyrkiets bæredygtige eksportstrategi. Regeringen har bemyndiget Eximbank til at støtte udenrigshandlen og de tyrkiske kontrahenter/investorer, der opererer oversøisk, med henblik på at øge tyrkiske virksomheders eksport og styrke deres internationale konkurrenceevne. Det fastslås derfor, at Eximbank har fået tildelt statslig myndighed og derfor er et offentligt organ.

5.2. *Retsgrundlag*

(70) Følgende love indeholder bestemmelser om subsidierede lån: *Tyrkisk dekret nr. 2013/4271* af 16. februar 2013 om udvidelsen af lavtforrentede investeringslån og forretningslån i Ziraat Bankasi og landbrugets andelsbanker i 2013, der er offentliggjort i den tyrkiske statstidende nr. 28561, *tyrkisk dekret nr. 2010/27612* om 0 % lån til SMV'er, der blev offentliggjort den 15. juni 2010 i den tyrkiske Statstidende, og *tyrkisk lov nr.* 3332, der blev offentliggjort den 31. marts 1987 i den tyrkiske statstidende nr. No.19417 (bis), om eksportkreditter i Tyrkiets bank for finansiering af eksport, Eximbank.

5.3. *Konklusioner af undersøgelsen*

(71) Præferencelånene fra Eximbank og KOSGEB blev undersøgt på grundlag af de pågældende påstande i klagen om subsidierede lån. Undersøgelsen bekræftede, at der findes lavtforrentede lån. Det viste sig dog, at ingen af de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, havde nydt fordel af lån fra landbrugets andelsbanker.

(72) Kommissionen konkluderede, at én af de virksomheder, der indgik i stikprøven, i undersøgelsesperioden optog fire præferencelån fra Ziraat Bankasi i henhold til bestemmelserne i dekret nr. 4271/2013. I forbindelse med lån til akvakultursektoren ydede Ziraat Bankasi investeringslån ved køb af maskiner og udstyr, og banken ydede endvidere lån til driftsformål med henblik på at finansiere driftsomkostninger.

(73) Ud over præferencelånene fra Ziraat Bankasi nød én af de virksomheder, der indgik i stikprøven, fordel af et 0 % lån i henhold til dekret nr. 2010/27612, på grundlag af hvilket KOSGEB administrerer de forskellige støtteprogrammer for SMV'er. SMV'er, der driver virksomhed inden for akvakultursektoren, er også berettiget til at nyde fordel af disse støtteprogrammer.

(74) Derudover blev det i løbet af undersøgelsen konstateret, at to af de virksomheder, der indgik i stikprøven, modtog henholdsvis to og seks lavtforrentede lån fra Eximbank. Repræsentanterne fra Eximbank bekræftede under det kontrolbesøg, der blev gennemført i den tyrkiske regerings tilstedeværelse, at Eximbank yder lån til tyrkiske eksportører på bedre betingelser end dem, der normalt er tilgængelige på markedet.

5.4. *Konklusion*

(75) De ovennævnte lavtforrentede lån betragtes foreløbigt som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2.

(76) På baggrund af undersøgelsens resultater konkluderer Kommissionen, at den fordel, som modtageren har opnået, har form af en nedsat rentesats ved lån, der er optaget i forbindelse med akvakulturproduktionen. Ved ordningen om statsstøttede lån opnår modtageren af lånene en fordel, da sådanne lån ydes på finansielle vilkår, der ikke afspejler markedsvilkårene for lån med en tilsvarende løbetid. De ydes under markedskursen.

(77) Disse ordninger er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til kun at omfatte visse virksomheder.

(78) Alle ovennævnte lån betragtes derfor som udligningsberettigede subsidier, der indebærer en fordel og er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).

5.5. *Beregning af subsidiebeløbet*

(79) Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), blev fordelen ved præferencelån foreløbigt beregnet som forskellen mellem den rente, der er betalt, og den rente, der ville skulle betales for et tilsvarende lån på de markedsvilkår, som virksomheder faktisk kunne opnå på markedet. Som en referencesats anvendte Kommissionen den vejede gennemsnitlige rentesats for tyrkiske lån i undersøgelsesperioden, som den fik fra den elektroniske handelsplatform Bloomberg (WAIRCOMM Indeks).

(80) Fordelen blev beregnet for undersøgelsesperioden som forskellen mellem den faktisk betalte rente i undersøgelsesperioden og den rente, der ville skulle betales ifølge referencesatsen.

(81) Ud fra denne metode er de subsidiemargener, der blev beregnet for de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, følgende:

Præferencelån	
Virksomhedens navn	Subsidiemargen
Kilic	0,1 %
Özpekler	0,3 %

6. **Landbrugsforsikringspool og støtte til præmiesatser**

6.1. *Indledning*

(82) I landbrugsforsikringsloven og forordningen om landbrugsforsikringspoolens principper for gennemførelse er det fastsat som regeringens mål, at der skal ydes forsikringsdækning for alle ørredproducenternes tab af fiskebestande og fangst, der skyldes adskillige mulige sygdomme, naturkatastrofer, ulykker osv.

(83) De forsikringsformer, der er dækket i henhold til landbrugsforsikringspoolen, er i) høstforsikring, ii) drivhusforsikring, iii) forsikring af store kvægracer, iv) forsikring af små kvægracer, v) forsikring af fjerkræ og vi) akvakulturforsikring.

6.2. *Retsgrundlag*

(84) Retsgrundlaget for dette program er *landbrugsforsikringsloven nr. 5363* og *tyrkisk dekret nr.2012/4138* om de risici, varer og regioner, der er omfattet af landbrugsforsikringspoolen, og støtte til præmiesatser, som blev offentliggjort den 23. januar 2013 i den tyrkiske statstidende nr. 28537.

6.3. *Konklusioner af undersøgelsen*

(85) Undersøgelsen bekræftede, at denne subsidieordning eksisterer. I henhold til artikel 12 og 13 i landbrugsforsikringsloven nr. 5363 og dekret nr. 2012/4138 om de risici, varer og regioner, der er omfattet af landbrugsforsikringspoolen, og støtte til præmiesatser (»dekret nr. 2012/4138«) yder regeringen støtte til forsikringspræmier til producenter af akvakulturvarer, jf. artikel 1/6 i dekret nr. 2012/4138.

(86) Hvis en virksomhed ønsker at blive omfattet af landbrugsforsikringspoolen, sender den en beskrivelse af den ønskede forsikringspolice. Herefter kontrollerer landbrugsforsikringspoolen virksomheden med henblik på risikovurdering og tilbyder den en forsikringspolice med angivelse af den præmie, der skal betales. Hvis den virksomhed, der er aktiv inden for landbrugssektoren, accepterer tilbuddet, betaler regeringen halvdelen af forsikringspræmien.

(87) Kommissionen konkluderede, at tyrkiske landmænd normalt ikke forsikrer deres varer. Én af de virksomheder, der indgik i stikprøven, nød i undersøgelsesperioden fordel af regeringens program om støtte til forsikringspræmier i 3 måneder. Herefter skiftede den til et privat forsikringsselskab.

6.4. *Konklusion*

(88) I praksis har den fordel, der opnås i forbindelse med denne ordning, form af lavere finansielle omkostninger afholdt ved forsikring af akvakulturens bestand. Denne ordning omfatter subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), i form af et direkte tilskud fra regeringen til ørredproducenter og et »finansielt bidrag« i henhold til grundforordningen, fordi modtageren af subsidierne nyder fordel af en favorabel forsikringspræmie, der ligger under niveauet for de forsikringspræmier, der er tilgængelige på markedet og dækker tilsvarende risici. Ordningen udgør en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2. Fordelen er forskellen mellem de præmier, der tilbydes i forbindelse med en kommerciel forsikringspolice, og den subsidierede præmie.

(89) Subsidierne er specifikke, da den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til dette tilskud til kun at omfatte virksomheder i akvakultursektoren, og tilskuddet endda udtrykkeligt er rettet mod de risici, som producenter inden for akvakultursektoren er udsat for.

6.5. *Beregning af subsidiebeløbet*

(90) Én virksomhed opnåede fordele i henhold til denne ordning. Virksomhedens fordel konkluderedes dog til at være ubetydelig.

6.6. *Subsidier til konsulenttjenester*

(91) Denne ordning har til formål at give akvakulturproducenterne den nødvendige viden og det nødvendige kendskab med henblik på at modernisere og øge produktionen og fremme effektiviteten. Det viste sig, at ingen af de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, havde nydt fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden.

6.7. *Subsidier til brændstof og kassering af fiskerfartøjer*

(92) Disse subsidier er knyttet til købet af brændstof til fiskerbåde eller til kassering af fiskerfartøjer. Subsidierne ydes specifik til fiskeriaktiviteter. Det viste sig, at ingen af de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, havde nydt fordel af disse subsidier i undersøgelsesperioden.

6.8. *Konklusion vedrørende subsidiering*

(93) I overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser beregnede Kommissionen de udligningsberettigede subsidiebeløb for de undersøgte virksomheder ordning for ordning og lagde disse tal sammen for at kunne fastsætte et samlet subsidiebeløb for hver gruppe i undersøgelsesperioden.

(94) Til beregning af de samlede subsidiemargener, der er anført nedenfor, fastsatte Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne de subsidier, der blev ydet til eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

(95) Derefter blev subsidiebeløbet pr. hele fiskeækvivalenter af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, fastsat, og de nedenstående margener blev beregnet som en procentdel af cif-værdien af samme eksport pr. hele fiskeækvivalenter.

(96) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige subsidiemargen. Denne margen blev fastsat på grundlag af de margener, der var opstillet for de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.

(97) For alle andre eksporterende producenter beregnede Kommissionen subsidiemargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters samarbejdsniveau. Samarbejdsniveauet er de samarbejdende eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede eksportmængde — jf. Eurostats importstatistikker — fra det pågældende land til Unionen.

(98) I dette tilfælde er samarbejdsniveauet højt, da importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter tegner sig for mere end 80 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På denne baggrund besluttede Kommissionen at fastsætte restsubsidiemargenen til niveauet for den virksomhed i stikprøven med den højeste subsidiemargen.

Virksomhedens navn	Subsidiemargen
GMS	7,0 %
Kilic	9,7 %
Özpekler	7,1 %
Ternaeben	9,5 %
Vejet gennemsnit for stikprøven	8,2 %
Landsdækkende subsidiemargen	9,7 %

D. **SKADE**

1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(99) I undersøgelsesperioden blev den samme vare fremstillet af mere end 700 EU-producenter. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 8, stk. 1.

(100) På baggrund af oplysninger fra sammenslutninger af nationale og europæiske producenter og fra individuelle virksomheder blev den samlede EU-produktion vurderet til at udgøre omkring 170 mio. kg »hele fiskeækvivalenter« (»HFÆ«) i undersøgelsesperioden. Ni EU-producenter blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 10, og de tegnede sig for mere end 12 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

2. **EU-forbruget**

(101) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af Eurostats oplysninger om EU-producenternes samlede anslåede salgsmængde på EU-markedet og den samlede importmængde.

(102) EU-producenternes samlede salgsmængde blev vurderet som fastsat i betragtning 130 nedenfor.

(103) For så vidt angår importmængden oplyser Eurostat om nettovægten for seks forskellige KN-koder, nemlig levende, ferske, kølede, frosne og/eller røgede i form af hele og/eller rensede fisk eller fileter. Med henblik på sammenligning blev nettovægten omregnet til HFÆ ved at dividere Eurostats importmængde med nedenstående omregningsfaktorer. Disse omregningsfaktorer blev angivet i klagen og anvendes typisk i industrien.

Tabel 1

Omregningsfaktorer

Varefremstilling	Faktor
Levende	1,00
Ferske/kølede/frosne (rensede)	0,85
Fileter: Ferske/kølede/frosne	0,47
Fileter: Røgede	0,40

(104) De pågældende KN-koder dækker også over andre fiskearter, der ikke er omfattet af varedækningen i denne undersøgelse, som f.eks. havørred (*Salmo trutta*), rødstrubet ørred (*Oncorhynchus clarki*), guldørred (*Oncorhynchus aguabonita*) og gilaørred (*Oncorhynchus gilae*). Undersøgelsen viste dog, at der i Tyrkiet ikke, eller kun i ubetydelige mængder, blev produceret andre arter end den pågældende vare. Dette var baseret på oplysninger, som den tyrkiske industri havde fremlagt for sammenslutningen af Europæiske Akvakulturproducenter (»FEAP«), og andre offentlige informationskilder ([1]), og oplysningerne blev om muligt krydstjekket med relevante officielle statistikker i Tyrkiet. På denne baggrund blev det konkluderet, at Eurostats statistikker indeholdt importoplysninger, der var tilstrækkeligt pålidelige og fuldstændige.

(105) EU-forbruget forblev stabilt fra 2010 til 2011, hvorefter det faldt med 5 % mellem 2011 og 2012 og med yderligere 7 % mellem 2012 og undersøgelsesperioden. Samlet set faldt forbruget med 12 % i den betragtede periode.

Tabel 2

EU-forbrug (kg HFÆ)

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Samlet EU-forbrug	183 399 382	183 932 215	173 599 493	162 108 475
Indeks	*100*	*100*	*95*	*88*

Kilde: FEAP, Eurostat

3. **Import fra det pågældende land**

3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(106) Som anført i betragtning 103 fastsatte Kommissionen importmængden på grundlag af Eurostats oplysninger, udtrykt i kg HFÆ. Importens markedsandel blev fastsat på grundlag af importmængden fra Tyrkiet og det samlede EU-forbrug.

([1]) De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), det tyrkiske ministerium for fødevarer, landbrug og husdyr og den tyrkiske sammenslutning for fisk og skaldyr.

(107) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 3

Importmængde (kg HFÆ) og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Importmængde fra Tyrkiet (kg HFÆ)	15 664 502	21 510 620	22 113 656	27 008 376
Indeks	*100*	*137*	*141*	*172*
Markedsandel	9 %	12 %	13 %	17 %
Indeks	*100*	*137*	*149*	*195*

Kilde: Eurostat

(108) På trods af faldet i forbruget steg importmængden af den pågældende vare til Unionen støt i den betragtede periode, og stigningen udgjorde samlet set 72 %. Dette medførte en stigning i den tilsvarende markedsandel fra 9 % i 2010 til 17 % i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 8 procentpoint eller på 95 % i den betragtede periode.

3.2. *Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud*

(109) Kommissionen fastsatte den gennemsnitlige importpris på grundlag af Eurostats oplysninger ved at dividere den samlede importmængde fra Tyrkiet, udtrykt i kg HFÆ, med den samlede værdi af denne import. Prisunderbud i forbindelse med importen blev fastsat på grundlag af oplysninger fra de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.

(110) De gennemsnitlige priser ved import til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 4

Importpriser (EUR/kg HFÆ)

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Tyrkiet	2,63	2,78	2,83	2,75
Indeks	*100*	*106*	*108*	*105*

Kilde: Eurostat

(111) Den gennemsnitlige importpris på den pågældende vare steg med 8 % mellem 2010 og 2012 og faldt herefter med 3 % mellem 2012 og undersøgelsesperioden. Den gennemsnitlige importpris steg samlet set med 5 % i den betragtede periode.

(112) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne: a) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de EU-producenter, der indgik i stikprøven, forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, og b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (omkostninger, forsikring, fragt).

(113) Prissammenligningen blev foretaget for den enkelte transaktion i samme handelsled, efter passende justering og med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af omsætningen i undersøgelsesperioden fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 5 % og 18 % på EU-markedet i forbindelse med import fra det pågældende land.

(114) Én af de virksomheder, der indgik i stikprøven, hævdede, at Kommissionen burde tage behørigt hensyn til eventuelle forskelle i handelsled. Undersøgelsen viste dog, at der ikke var nogen forskel i handelsleddet mellem de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og de tyrkiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven. Argumentet må derfor afvises.

(115) Aegean Exporters' Association (sammenslutningen af ægæiske eksportører), der repræsenterer de tyrkiske eksportører, og én eksporterende producent hævdede, at EU-erhvervsgrenen primært fokuserede på produktionen af økologiske ørreder og ørreder med lyserødt kød, der sælges til en betydelig højere pris end de ørreder, der eksporteres fra Tyrkiet. De påstod derfor, at priserne ikke var sammenlignelige. Som forklaret i betragtning 113 blev prissammenligningerne dog foretaget pr. varetype for transaktioner i samme handelsled, efter passende justering. Der er derfor blevet taget behørigt hensyn til eventuelle prisforskelle, der skyldes forskellige varetyper.

(116) Aegean Exporters' Association hævdede også, at EU-erhvervsgrenen anvendte andre produktionsprocesser, hvilket førte til forskellige optiske og sensoriske egenskaber og en forskel i holdbarhed. Det blev hævdet, at de ørreder, som EU-erhvervsgrenen producerer, også havde en anden vægt end ørrederne fra Tyrkiet. Alle disse faktorer havde angiveligt en indvirkning på prissammenligningen, og der burde derfor tages hensyn hertil. Der blev dog ikke fremlagt nogen beviser, der støttede disse påstande, og det bevismateriale, der blev indsamlet i undersøgelsesperioden, støttede heller ikke påstandene. Som forklaret i betragtning 113 blev prissammenligningerne foretaget pr. varetype for transaktioner i samme handelsled, efter passende justering. Der er derfor blevet taget behørigt hensyn til eventuelle forskelle, der skyldes forskellige varetyper.

(117) Påstandene vedrørende prissammenligninger bør derfor afvises.

4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.1. *Generelle bemærkninger*

(118) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af de virkninger, som den subsidierede import havde haft på EU-erhvervsgrenen, en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(119) Som nævnt i betragtning 10 blev der anvendt stikprøveudtagning til at konstatere den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(120) I forbindelse med konstateringen af skade sondrede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i klagen og oplysninger fra FEAP og Eurostat. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Oplysningerne vedrørte de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Begge sæt oplysninger blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(121) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet og subsidiemargenens størrelse.

(122) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(123) Der blev indsamlet oplysninger om EU-erhvervsgrenens produktionsmængde fra FEAP og klageren. Oplysningerne fra FEAP indsamles ab farm og vedrører levende fisk fra hver medlemsstat. FEAP's oplysninger vedrørte kun en del af undersøgelsesperioden, hvorfor de blev fuldstændiggjort på grundlag af klagerens vurderinger. Da FEAP's oplysninger endvidere indsamles ab farm og vedrører levende fisk, der er fanget, og for at undgå dobbelttælling, blev den importmængde, der var bestemt til forarbejdning og stammede fra alle kilder (ca. 20 % af alle importmængder, undtagen »røgede« fisk, baseret på oplysninger fra de spørgeskemabesvarelser, som de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, indgav), desuden føjet til EU-produktionen af levende fisk.

(124) På denne baggrund udviklede den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Produktionsmængde (kg HFÆ)	168 291 314	161 896 836	151 960 522	136 950 842
Indeks	*100*	*96*	*90*	*81*
Produktionskapacitet (kg HFÆ)	220 309 323	215 689 275	209 607 237	183 616 771
Indeks	*100*	*98*	*95*	*83*
Kapacitetsudnyttelse	76 %	75 %	72 %	75 %
Indeks	*100*	*98*	*95*	*98*

Kilde: Klageren, FEAP, oplysninger fra de EU-producenter og de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og Eurostat

(125) Produktionen faldt hvert år i den betragtede periode. I undersøgelsesperioden faldt produktionen med 19 % sammenlignet med 2010. Dette fald var mere udtalt end faldet i forbruget i den betragtede periode.

(126) Produktionskapaciteten blev vurderet ved at dividere produktionsmængden med kapacitetsudnyttelsen for de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

(127) EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt med 17 % i løbet af den betragtede periode. Resultaterne af undersøgelsen viser, at en række EU-producenter lukkede deres produktionsanlæg i den betragtede periode, hvorved den samlede EU-produktionskapacitet faldt.

(128) EU-producenternes kapacitetsudnyttelse udgjorde ca. 75 % i den betragtede periode, idet den faldt med 1 procentpoint mellem 2010 og slutningen af undersøgelsesperioden.

4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(129) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Salgsmængde på EU-markedet (kg HFÆ)	163 321 913	156 440 124	146 677 898	130 729 993
Indeks	*100*	*96*	*90*	*80*
Markedsandel	89 %	85 %	84 %	81 %
Indeks	*100*	*96*	*95*	*91*

Kilde: Klageren, FEAP, oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og Eurostat

(130) EU-erhvervsgrenens salgsmængde blev fastsat på grundlag af den samlede produktionsmængde, jf. betragtning 123, ved at fratrække EU-erhvervsgrenens eksportsalg.

(131) Eksportsalget blev baseret på Eurostats oplysninger omregnet til kg. De andre ørredarter, der muligvis er omfattet af de pågældende KN-koder, blev betragtet som ubetydelige, da de ikke blev produceret i Unionen, eller kun i små mængder. Det blev derfor besluttet, at Eurostat leverede tilstrækkeligt pålidelige oplysninger om eksporten af regnbueørred i den betragtede periode.

(132) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt således løbende mellem 2010 og undersøgelsesperioden og samlet set med 20 % i den betragtede periode. Denne negative tendens var mere udtalt end faldet i det samlede forbrug i samme periode, jf. betragtning 105.

(133) Som følge heraf faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel også i den betragtede periode, og den faldt samlet set med 8 procentpoint i samme periode. Samtidig steg importen fra Tyrkiet med 72 % og den tilsvarende markedsandel med 8 procentpoint, jf. betragtning 108, hvilket svarer til EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele.

4.2.3. Vækst

(134) EU-forbruget faldt fra 2011 til slutningen af undersøgelsesperioden. På trods af den faldende efterspørgsel på EU-markedet blev importen fra Tyrkiet næsten fordoblet, hvilket resulterede i en voksende markedsandel i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen mistede således en del af sine markedsandele, hvorimod de pågældende importører formåede at øge deres markedsandele på det faldende EU-marked. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde mere, end markedet skrumpede, mens den tyrkiske importmængde steg både i absolutte og relative tal.

4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(135) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Antal ansatte	3 692	3 413	3 144	2 862
Indeks	*100*	*92*	*85*	*78*
Produktivitet (kg HFÆ pr. ansat)	45 578	47 431	48 332	47 847
Indeks	*100*	*104*	*106*	*105*

Kilde: Klageren, FEAP, oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven

(136) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen blev fastsat på grundlag af den samlede produktionsmængde divideret med produktiviteten for de EU-producenter, der indgik i stikprøven. På grund af faldet i produktionsmængden (tabel 5) faldt beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen med 22 % i den betragtede periode.

(137) Da faldet i beskæftigelsen var større end faldet i produktionsmængden, steg den anslåede produktivitet pr. ansat, der blev målt som output i kg HFÆ pr. ansat, med 5 % i den betragtede periode.

4.2.5. De udligningsberettigede subsidiers størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping

(138) Alle subsidiemargener ligger væsentligt over bagatelgrænsen. I betragtning af mængden af og priserne på importen fra Tyrkiet vurderes den virkning, som de udligningsberettigede subsidiers størrelse havde på EU-erhvervsgrenen, til ikke at være ubetydelig.

(139) Da dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare, foreligger der ingen oplysninger med henblik på at evaluere de mulige virkninger af tidligere subsidiering eller dumping.

4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.3.1. Priser og faktorer, der påvirker priserne

(140) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven, ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Salgspriser i Unionen

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Gennemsnitlig enhedspriser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR/kg HFÆ)	2,76	2,91	2,89	2,95

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Indeks	*100*	*105*	*105*	*107*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/kg HFÆ)	2,73	2,84	2,89	2,98
Indeks	*100*	*104*	*106*	*109*

Kilde: Oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven

(141) Den gennemsnitlige enhedssalgspris hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven, steg først fra 2,76 EUR pr. kg HFÆ i 2010 til 2,91 EUR i 2011, hvorefter den faldt til 2,89 EUR i 2012 for herefter igen at stige til 2,95 EUR i undersøgelsesperioden. Den gennemsnitlige salgspris hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven, steg samlet set med 7 % i den betragtede periode. Stigningen var dog ikke tilstrækkelig til at kompensere for den samtidige stigning i produktionsomkostningerne på 9 %. Den gennemsnitlige nettosalgspris pr. enhed faldt derfor til under niveauet for produktionsomkostningerne pr. enhed i undersøgelsesperioden.

(142) Produktionsomkostningerne for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, steg fra 2,73 EUR pr. kg HFÆ i 2010 til 2,84 EUR i 2011. I 2012 blev der konstateret en mere moderat stigning til 2,89 EUR. I undersøgelsesperioden blev der registreret en større stigning til 2,98 EUR, da produktionsomkostningerne oversteg niveauet for de gennemsnitlige enhedssalgspriser, hvilket resulterede i, at EU-produktionen samlet set var urentabel. Det væsentligste omkostningselement er omkostningerne til foder (fiskemel og fiskeolie) samt energiomkostninger og udgifter til æg og yngel, som steg i den betragtede periode og dermed er afspejlet i stigningen i de gennemsnitlige produktionsomkostninger.

4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(143) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	26 585	26 958	28 276	27 757
Indeks	*100*	*101*	*106*	*104*

Kilde: Oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven

(144) Mellem 2010 og undersøgelsesperioden steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, med 4 %. Den samlede stigning i den betragtede periode var relativ lav og under alle omstændigheder under niveauet for den generelle stigning i arbejdskraftomkostninger (7,5 %) [1] og inflationsraten (9,6 %) [2] i Unionen i samme periode.

4.3.3. Lagerbeholdninger

(145) Ørred er en letfordærvelig vare, der, hvis den ikke er frossen, kun er holdbar i mindre end to uger. Da de EU-producenter, der indgik i stikprøven, ikke lagrer ørreder efter fangsten og ikke i væsentligt omfang fryser deres produktion, anses lagerbeholdninger ikke for at være en relevant indikator for skade i denne undersøgelse.

[1] Eurostat: EU-28 Lønomkostningsindeks, nominel værdi — kvartalsoplysninger (NACE Rev. 2).
[2] Eurostat: EU 28 HICP — inflationsrate — kumuleret årlig gennemsnitlig ændring i % fra 2010 til 2013.

4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(146) Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast for så vidt angår de EU-producenter, der indgik i stikprøven, udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	1,1 %	2,5 %	– 0,1 %	– 0,8 %
Indeks	*100*	*230*	*– 13*	*– 88*
Likviditet (1 000 EUR)	– 1 242	2 828	1 715	– 5 210
Indeks	*100*	*428*	*338*	*– 220*
Investeringer (1 000 EUR)	3 952	4 158	4 371	10 265
Indeks	*100*	*105*	*111*	*260*
Investeringsafkast	1,8 %	4,3 %	– 0,2 %	– 1,3 %
Indeks	*100*	*238*	*– 13*	*– 74*

Kilde: Oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven

(147) Kommissionen beregnede rentabiliteten for så vidt angår de EU-producenter, der indgik i stikprøven, som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med disse salg. I 2010 og 2011 steg rentabiliteten svagt, men den forblev på et lavt niveau kun lige over »break-even«. Situationen forværredes yderligere i 2012, idet rentabiliteten blev negativ, og i undersøgelsesperioden, hvor tabene blev endnu større. Som forklaret i betragtning 142 skyldes dette, at produktionsomkostningerne udviste en stigende tendens, mens EU-erhvervsgrenen ikke på tilsvarende vis kunne hæve sine priser. I den betragtede periode lukkede en række EU-producenter deres virksomheder.

(148) Nettolikviditeten er EU-producenternes evne til at selvfinansiere sine aktiviteter. Nettolikviditeten udviste en stigende tendens fra 2010 til 2011, hvorefter den faldt. Mellem 2012 og undersøgelsesperioden faldt nettolikviditeten drastisk, således at den samlede kumulative likviditet var negativ i den betragtede periode. Som regel følger den negative tendens i likviditeten rentabilitetens faldende tendens, selv om den negative likviditet i 2010 og det væsentlige fald mellem 2012 og undersøgelsesperioden også skyldes investeringer, der blev foretaget som følge af konsolideringsbestræbelser, jf. betragtning 149.

(149) Investeringerne steg kun svagt mellem 2010 og 2012, hvorimod der blev registreret en betydelig stigning i undersøgelsesperioden. Investeringerne var forbundet med erhvervelsen af produktionsanlæg fra lukkede virksomheder og/eller konsolideringen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder og ikke med udskiftning af eksisterende aktiver eller erhvervelse af yderligere og/eller nyt udstyr. Da investeringerne toppede i undersøgelsesperioden, skyldtes det således hovedsageligt konsolidering. Dette bekræftes af det faktum, at den samlede produktionskapacitet faldt med 17 % i den betragtede periode.

(150) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet fulgte samme tendens som rentabiliteten, dvs. det steg fra 2010 til 2011, selv om det kun lige forblev over »break-even«. Herefter faldt investeringsafkastet og blev negativt i 2012. Det faldt yderligere i undersøgelsesperioden. Denne negative udvikling skyldtes, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne hæve sine priser på trods af, at produktionsomkostningerne steg.

(151) For så vidt angår evnen til at rejse kapital viste det sig, at forringelsen af evnen hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven, til at tilvejebringe likviditet til samme vare svækkede deres finansielle situation, da de interne midler blev reduceret. For så vidt angår finansiering fra banker blev der konstateret stadig større vanskeligheder med at opnå banklån. Undersøgelsen viste, at evnen til at rejse kapital samlet set blev forringet.

5. **Konklusion vedrørende skade**

(152) Undersøgelsen viste tydeligt i denne fase, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade. Skaden kom særligt til udtryk i tabet af markedsandele og faldet i rentabilitet. Samtidig vandt importen af den pågældende vare markedsandele, og det blev konkluderet, at den underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet.

(153) Visse skadesindikatorer, såsom enhedssalgspriserne, gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat, produktivitet og investeringer, udviste en positiv tendens. For så vidt angår enhedssalgspriserne skyldtes denne stigning de stigende produktionsomkostninger. Denne stigning kompenserede dog ikke for hele stigningen i enhedsomkostningerne, og rentabiliteten blev derfor negativ i 2012. Som forklaret i betragtning 144 lå EU-erhvervsgrenens stigning i de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat under niveauet for den generelle stigning i arbejdskraftomkostninger og inflationsraten i Unionen. EU-erhvervsgrenen var nødt til at skære ned på antallet af ansatte, hvilket medførte en stigning i produktiviteten pr. ansat. Stigningen i investeringer var hovedsageligt forbundet med erhvervelsen af produktionsanlæg fra lukkede virksomheder og konsolidering og ikke med udskiftning af eksisterende aktiver eller erhvervelse af nyt udstyr.

(154) De fleste skadesindikatorer viste en negativ tendens. EU-erhvervsgrenen oplevede et fald i rentabilitet, likviditet og investeringsafkast. Rentabiliteten og investeringsafkastet, der kun lige lå over »break-even« i 2010 og 2011, viste negative tal i 2012 og faldt yderligere i undersøgelsesperioden. Samtidig blev produktionsmængden og -kapaciteten, beskæftigelsen og markedsandelene reduceret som følge af presset fra den subsidierede import.

(155) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen i denne fase, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

E. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

(156) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at en eventuel skade forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra det pågældende land ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse faktorer er:

a) Import fra andre tredjelande

b) EU-erhvervsgrenens eksportresultater

c) Udviklingen i forbruget

d) Konkurrence med andre fiskearter

e) Administrative og reguleringsmæssige byrder, geografiske begrænsninger

f) Pristryk fra store detailhandlere

g) Overinvesteringer, finansielle udgifter, valutakurssvingninger og ekstraordinære tab, der er forbundet med retstvister.

1. **Virkningerne af den subsidierede import**

(157) For at fastslå en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import af den pågældende vare fra Tyrkiet og den skade, som EU-erhvervsgrenen led, analyserede Kommissionen mængden af og prisen på den subsidierede import og i hvilket omfang, disse faktorer kunne have forårsaget den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led.

(158) Undersøgelsen viste, at den subsidierede import fra det pågældende land næsten fordobledes i den betragtede periode. Dette resulterede i en stigning i markedsandele på 8 procentpoint, fra 9 % i 2010 til 17 % i undersøgelsesperioden. Dette skete på trods af et faldende forbrug. Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen 8 procentpoint af sine markedsandele.

(159) Gennemsnitspriserne på den subsidierede import steg med 5 % mellem 2010 og undersøgelsesperioden. Denne stigning skyldtes den samlede stigning i produktionsomkostningerne. Importpriserne forblev på et betydeligt lavere niveau end EU-erhvervsgrenens priser. Den subsidierede import underbød EU-erhvervsgrenens priser med en gennemsnitlig underbudsmargen på 9 % i undersøgelsesperioden. På grund af den øgede subsidierede import af den pågældende vare, som udøvede et betydeligt pristryk på EU-markedet, kunne EU-erhvervsgrenen ikke i tilstrækkeligt omfang hæve sine salgspriser til at kunne dække sine stigende produktionsomkostninger, og den kunne under alle omstændigheder ikke hæve sine priser over niveauet for de tyrkiske subsidierede importpriser.

(160) Det blev konkluderet, at stigningen i den subsidierede import fra Tyrkiet og deres øgede markedsandel tydeligvis faldt sammen med EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele, den faldende produktionsmængde, produktionskapacitet og beskæftigelse og den faldende tendens for så vidt angår rentabilitet, likviditet og investeringsafkast. Det blev således konstateret, at den subsidierede import udøvede et pres på EU-erhvervsgrenen, hvilket efterfølgende bidrog til EU-erhvervsgrenens manglende evne til at øge sine salgspriser i overensstemmelse med omkostningerne, tab af markedsandele og den samlede økonomiske og finansielle forringelse.

(161) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen i denne fase, at EU-erhvervsgrenens forringede tilstand måtte tilskrives den øgede import til subsidierede priser fra Tyrkiet, og at denne import var en afgørende årsag til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2. **Virkningerne af andre faktorer**

2.1. *Import fra tredjelande*

(162) Importmængden fra andre tredjelande (Chile, Norge, Bosnien og Hercegovina og andre) udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
I alt for alle tredjelande undtagen det pågældende land	Mængde (kg HFÆ)	4 412 967	5 981 471	4 807 938	4 370 106
	Indeks	*100*	*136*	*109*	*99*
	Markedsandel	2,4 %	3,3 %	2,8 %	2,7 %
	Indeks	*100*	*135*	*115*	*112*
	Gennemsnitspris (EUR/kg HFÆ)	2,63	2,85	2,80	2,94
	Indeks	*100*	*108*	*106*	*112*

Kilde: Eurostat

(163) Importmængden fra alle andre tredjelande var begrænset og faldt endda svagt i den betragtede periode. Den steg mellem 2010 og 2011, men faldt herefter og var i undersøgelsesperioden en smule mindre end i begyndelsen af den betragtede periode i 2010. Markedsandelen fulgte samme tendens. Den steg mellem 2010 og 2011, men faldt igen i 2012 og i undersøgelsesperioden. Samlet set steg markedsandelen svagt fra 2,4 % til 2,7 % i den betragtede periode. Samtidig var importen fra Tyrkiet langt større for så vidt angår både mængde og markedsandele, og den viste en jævn stigende tendens.

(164) De gennemsnitlige importpriser steg i den betragtede periode. De gennemsnitlige importpriser steg samlet set med 12 % i den betragtede periode. Importpriserne fra andre tredjelande var lavere end de gennemsnitlige enhedssalgspriser fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, men højere end de tyrkiske importpriser, undtagen i 2012 hvor de var en smule lavere.

(165) I lyset af at alle andre tredjelandes importmængder var lave og stabile, at deres markedsandele var lave og temmelig stabile, og at deres prisniveauer fulgte Unionens samlede prisniveauer, konkluderede Kommissionen i denne fase, at importen fra de andre tredjelande ikke bidrog til den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(166) EU-erhvervsgrenens eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

EU-producenternes eksportresultater

	2010	2011	2012	Undersøgelses-periode
Eksportmængde (kg HFÆ)	4 969 401	5 456 712	5 282 624	6 220 849
Indeks	*100*	*110*	*106*	*125*
Gennemsnitspris (EUR/kg HFÆ)	4,08	4,60	4,13	4,16
Indeks	*100*	*113*	*101*	*102*

Kilde: Eurostat

(167) EU-erhvervsgrenens eksportsalg steg med 25 % i den betragtede periode. Det vigtigste marked for EU-erhvervsgrenen er dog EU-markedet, og eksporten udgjorde kun omkring 3 % af dens produktion i 2010-2011 og omkring 5 % i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenens eksportpriser var ca. 30 % højere end deres gennemsnitlige salgspriser i Unionen, således at der blev skabt en større fortjeneste i forbindelse med eksporten end ved salget på EU-markedet.

(168) Derfor konkluderede Kommissionen i denne fase, at EU-erhvervsgrenens eksportresultater ikke brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2.3. *Udviklingen i forbruget*

(169) EU-forbruget forblev stabilt fra 2010 til 2011 og faldt med 12 % mellem 2011 og undersøgelsesperioden, hvorved det samlet set faldt med 12 %. I forbindelse med det faldende forbrug var den subsidierede tyrkiske import dog i stand til at øge sin markedsandel med 8 procentpoint eller 95 %, mens EU-erhvervsgrenen mistede

en markedsandel på ligeledes 8 procentpoint. Derfor kunne EU-erhvervsgrenens tab af salgsmængde og markedsandel ikke udelukkende forklares med det samlede fald i forbruget. Den støtte stigning af den subsidierede import på et vigende marked til priser, der underbyder EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet, forvoldte af den grund uafhængigt skade, og som konkluderet i betragtning 160, spillede den en afgørende rolle.

(170) På denne baggrund konkluderede Kommissionen i denne fase, at det faldende forbrug, selv om det måske bidrog til skaden, ikke alene kunne forklare den skade, som EU-erhvervsgrenen led, og at det derfor ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen forvoldtes.

2.4. *Konkurrence med andre fiskearter*

(171) Aegean Exporters Association påstod, at den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, blev forårsaget af konkurrencen med andre fiskearter, som f.eks. pangasius, store ørreder og laks.

(172) For så vidt angår pangasius faldt importen med ca. 24 % i den betragtede periode. Dette står i modsætning til den stigende import af den pågældende vare i samme periode.

(173) For så vidt angår andre fiskearter bemærkes det, at store ørreder og laks i henhold til foreliggende oplysninger, nemlig en offentlig tilgængelig undersøgelse fra Fødevareøkonomisk Institut ved Københavns Universitet ([1]), kan erstatte hinanden og konkurrerer inden for samme markedssegment. I modsætning hertil sælges den ørred, der er genstand for den nuværende undersøgelse, i forskellige markedssegmenter, og der er ikke nogen direkte sammenhæng mellem prisen på store ørreder eller laks og prisen på den ørred, der genstand for nærværende undersøgelse.

(174) Disse påstande bør derfor afvises.

(175) På denne baggrund konkluderede Kommissionen i denne fase, at konkurrencen med andre fiskearter ikke bidrog til den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2.5. *Administrative og reguleringsmæssige byrder, geografiske begrænsninger*

(176) Aegean Exporters Association påstod endvidere, at den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes administrative og reguleringsmæssige byrder, samt at kun visse geografiske områder kan anvendes til akvakultur.

(177) Den påståede årsagssammenhæng mellem de nævnte administrative og reguleringsmæssige krav og skaden var ikke begrundet. Især blev det ikke dokumenteret, at de administrative og reguleringsmæssige rammebestemmelser, herunder de geografiske begrænsninger for så vidt angår disponible områder til akvakultur, havde ændret sig i den betragtede periode på en sådan måde, at de kunne have forvoldt skaden. Disse nævnte elementer karakteriserer blot den generelle økonomiske og lovgivningsmæssige ramme for Unionens akvakultursektor, og de er ikke en forklaring på forringelsen af EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode. Dette krav må derfor afvises.

(178) Derfor konkluderede Kommissionen i denne fase, at de påståede administrative og reguleringsmæssige byrder samt geografiske begrænsninger ikke brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2.6. *Pristryk fra de store detailhandlere*

(179) Aegean Exporters' Association og én af de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, hævdede, at de store detailhandlere i Unionen har en stor forhandlingsstyrke, og at en eventuel skade for EU-producenterne skyldtes pristrykket fra sådanne detailhandlere, og ikke importen fra Tyrkiet.

([1]) Nielsen, M., Jensen, C. L., Nielsen, R., Petersen, C. S., & Ravensbeck, L. (2008). Globale markedsmodeller for laksefisk, fiskemel og olie, herunder data for engroshandel. København: Museum Tusculanum. (Rapport/Fødevareøkonomisk Institut; Nr. 198). http://curis.ku.dk/ws/files/44694071/Rapport_198.pdf.

(180) Ingen af de store detailhandlere gav sig til kende eller samarbejdede i forbindelse med den aktuelle undersøgelse. Ikke desto mindre blev tyrkiske importpriser subsidieret, og de var lavere end EU-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode. I undersøgelsesperioden lå underbudsmargenerne på mellem 5 % og 18 %. I en sådan situation kan det påståede pristryk fra store detailhandlere umuligt forklare den samlede økonomiske og finansielle forringelse og særligt tabet af markedsandele, men det kan kun marginalt, hvis overhovedet, have bidraget til den forvoldte skade.

(181) På denne baggrund konkluderede Kommissionen i denne fase, at et eventuelt pristryk fra store detailhandlere ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

2.7. *Overinvesteringer, finansielle udgifter, valutakurssvingninger og ekstraordinære tab, der er forbundet med retstvister.*

(182) Aegean Exporters' Association påstod, at de dårlige resultater, som i det mindste visse EU-producenter havde vist, snarere skyldtes overinvesteringer end den tyrkiske import. Den samme part påstod, at faldet i EU-erhvervsgrenens rentabilitet til dels skyldtes stigende finansielle udgifter, valutakurssvingninger og omkostninger i forbindelse med retstvister.

(183) Påstandene vedrørende de angivelige overinvesteringer og omkostninger i forbindelser med retstvister blev ikke begrundet. Heller ikke undersøgelsens resultater underbygger påstanden om, at disse faktorer skulle have haft væsentlig indvirkning på de EU-producenters rentabilitet, der indgik i stikprøven.

(184) Påstande vedrørende stigende finansielle udgifter og valutakurssvingninger blev ikke forklaret nærmere eller på nogen måde forklaret. Heller ikke undersøgelsens resultater underbygger påstanden om, at disse faktorer skulle have haft indvirkning på rentabiliteten for de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

(185) Der bør derfor ses bort fra disse påstande.

(186) På denne baggrund konkluderede Kommissionen i denne fase, at de påståede overinvesteringer, finansielle udgifter, valutakurssvingninger og ekstraordinære tab, der er forbundet med retstvister, ikke bidrog til den forvoldte skade, og derfor kunne de ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen led.

3. **Konklusion om årsagssammenhæng**

(187) Ovenstående analyse har vist, at der var en betydelig stigning i mængden og markedsandelen af den subsidierede import fra det pågældende land. Stigningen i denne import til priser, der underbød Unionens salgspriser, førte til forringelsen af EU-erhvervsgrenens situation. På dette grundlag blev det konkluderet, at importen fra Tyrkiet spillede en afgørende rolle i den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(188) Andre faktorer, der kan have forvoldt skade for EU-erhvervsgrenen, blev ligeledes analyseret. I denne henseende blev det konstateret, at importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, konkurrencen med andre fiskearter, administrative og reguleringsmæssige byrder, geografiske begrænsninger, overinvesteringer, finansielle udgifter, valutakurssvingninger og ekstraordinære tab, der var forbundet med retstvister, ikke bidrog til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Andre faktorer som EU-forbrugets udvikling og pristrykket fra store detailhandlere kan have bidraget til den forvoldte skade, men de kunne ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen led i undersøgelsesperioden.

(189) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen i denne fase, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led, skyldtes den subsidierede import fra det pågældende land, og at ingen andre faktorer brød årsagssammenhængen. Skaden består navnlig af faldet i produktion og produktionskapacitet, salgsmængde, markedsandele, beskæftigelse, mens rentabiliteten og investeringsafkastet blev negative i den betragtede periode.

F. UNIONENS INTERESSER

(190) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det i dette tilfælde ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger til trods for konstateringen af skadevoldende subsidiering. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

1. EU-erhvervsgrenens interesser

(191) Undersøgelsen fastslog, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som følge af subsidieret import fra Tyrkiet.

(192) Hvis der indføres foranstaltninger, genskabes der loyal konkurrence på markedet. Den faldende tendens i EU-erhvervsgrenens finansielle resultatindikatorer skyldes, at den har svært ved at konkurrere med den subsidierede import fra det pågældende land. Indførelsen af en udligningstold ville derfor sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at hæve sine priser med henblik på at dække produktionsomkostningerne og dermed øge sin markedsandel, beskæftigelse, produktion og forbedre sine finansielle resultatindikatorer, som f.eks. rentabilitet, likviditet og investeringsafkast.

(193) Hvis der ikke iværksættes foranstaltninger, vil pristrykket fra den tyrkiske import sandsynlighed fortsætte, hvilket vil have yderligere negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Denne yderligere nedgang i resultaterne ville i sidste ende føre til yderligere produktionsnedskæringer og flere lukninger af produktionsanlæg, hvilket således ville true beskæftigelsen og investeringerne i Unionen.

(194) På denne baggrund konkluderede Kommissionen i denne fase, at udligningsforanstaltninger var i EU-erhvervsgrenens interesse.

2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

(195) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen importører og deres repræsentative sammenslutninger til at give sig til kende. Som nævnt i betragtning 12 gav tre virksomheder sig til kende ved at udfylde stikprøveskemaet for ikke-forretningsmæssigt forbundne importører. Derfor blev der sendt spørgeskemaer til de tre virksomheder, der gav sig til kende, men kun én af dem svarede. På baggrund af svaret viste det sig, at selv om denne part havde importeret en meget lille mængde ørreder i undersøgelsesperioden, importerede den normalt ikke ørreder, men derimod andre fiskevarer. Mængden af ørreder, som denne virksomhed havde importeret, var ikke tilstrækkelig til at blive betragtet som repræsentativ.

(196) Senere gav en anden importør sig til kende, uden dog at besvare spørgeskemaet. Denne importør påstod, at indførelsen af en told på ørreder fra Tyrkiet ville hæmme virksomhedens importaktiviteter, uden dog at forklare denne påstand nærmere eller fremlægge relevante oplysninger til vurderingen af en eventuel indvirkning på denne virksomheds forretningsaktiviteter, som f.eks. rentabilitet, import- og videresalgspriser.

(197) Mens det ikke kan udelukkes, at indførelsen af en udligningstold kan have indvirkning på ikke forretningsmæssigt forbundne importører, er formålet med tolden at genetablere lige vilkår på EU-markedet. Der findes også andre leverandører, og EU-importørerne burde være i stand til at skifte leverandør som følge af indførelsen af told. Samlet set viste undersøgelsen ingen væsentlige negative virkninger for de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører/forhandlere i Unionen ved indførelsen af told.

(198) På baggrund af ovenstående og i mangel af andre oplysninger fra ikke forretningsmæssigt forbundne importører/forhandlere konkluderede Kommissionen i denne fase, at indførelsen af foranstaltninger samlet set ikke vil have nogen væsentlige negative virkninger for de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører/forhandlere.

3. **Brugernes, forbrugernes og leverandørernes interesser**

(199) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen brugere og deres repræsentative sammenslutninger og repræsentative forbrugerorganisationer til at give sig til kende. Endvidere kontaktede Kommissionen alle kendte relevante parter. Ingen af disse parter gav sig dog til kende.

(200) Efter den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen, var udløbet, gav to parter sig til kende, som hævdede, at de leverede maskiner til tyrkiske producenter/forarbejdningsvirksomheder af ørreder.

(201) Én part hævdede, at indførelsen af told vil medføre højere priser for de endelige forbrugere. Parten begrundede dog ikke denne påstand. Undersøgelsen viste ingen væsentlige negative virkninger for de endelige forbrugere i forbindelse med indførelsen af told. Som nævnt ovenfor samarbejdede forbrugerorganisationerne ikke, og de fremlagde ingen oplysninger, der kunne være blevet lagt til grund for den nærmere vurdering af foranstaltningernes virkning. Selv om en udligningstold kan have en negativ virkning på importpriserne, vil en sådan eventuel prisstigning under alle omstændigheder i det mindste til dels kunne svækkes i distributionskæden, og en eventuel prisstigning for den endelige forbruger vil derfor måske ikke være væsentlig på forbrugerniveau.

(202) Derudover er formålet med udligningstolden at genetablere lige vilkår på EU-markedet, men ikke at begrænse importen til Unionen til retfærdige markedspriser.

(203) I lyset af ovenstående samt forbrugernes og forbrugerorganisationers manglende samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen og især foranstaltningernes omfang konkluderede Kommissionen i denne fase, at indførelsen af foranstaltninger samlet set ikke ville have nogen væsentlig negativ virkning for brugere, forbrugere og leverandører.

4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(204) På baggrund af ovenstående fastslog Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare fra Tyrkiet i denne fase af undersøgelsen.

G. **MIDLERTIDIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(205) På baggrund af Kommissionens konklusioner om subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at forhindre, at EU-erhvervsgrenen påføres yderligere skade som følge af den subsidierede import.

1. **Skadestærskel (skadesmargen)**

(206) For at bestemme foranstaltningernes omfang fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.

(207) Skaden ville være afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat ved salg af samme vare på EU-markedet, som med rimelighed kunne forventes af en erhvervsgren af denne type i sektoren på normale konkurrencevilkår, dvs. uden subsidieret import.

(208) Det var primært i 2008, at importmængden fra Tyrkiet begyndte at stige betydeligt, dvs. før den betragtede periode. Derfor blev EU-erhvervsgrenens rentabilitet ikke fundet repræsentativ i starten af den betragtede periode i 2010. Da pristrykket fra den tyrkiske import ikke var væsentlig på EU-markedet før 2008, blev det bestemt, at fortjenstmargenen før denne periode kunne være hensigtsmæssig. I henhold til klagen havde den danske ørredindustri i 2006 og 2007 en fortjenstmargen, der i gennemsnittet lå på eller over 12 %. På denne baggrund blev det derfor i denne fase fastslået, at en fortjenstmargen på 12 % af omsætningen kunne betragtes som et passende niveau, som EU-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå uden den skadevoldende subsidiering.

(209) Aegean Exporters' Association og én eksporterende producent hævdede, at målfortjenesten burde være lavere end 12 %, da i) den anvendte målfortjeneste i forbindelse med tidligere undersøgelser (laks, store regnbueørreder) var lavere, ii) EU-erhvervsgrenens faktiske fortjenstmargen i begyndelsen af den betragtede periode også var lavere, og iii) fortjenstmargenen på 12 % kun vedrører den danske ørredindustri og ikke EU-erhvervsgrenens som helhed, og derfor er den ikke repræsentativ. Endelig hævdede den eksporterende producent, at den anvendte fortjenstmargen burde være 3 %, da dette svarer til den gennemsnitlige fortjenstmargen for hele fødevareindustrien.

(210) For så vidt angår sammenligningen med undersøgelserne af store ørreder og laks, bør det for det første bemærkes, at der i forbindelse med hver undersøgelse må drages konklusioner ud fra resultaterne i den enkelte undersøgelse. I denne konkrete sag var der i den nuværende undersøgelses dossier oplysninger tilgængelige, der var fundet rimelige, og derfor blev de anvendt.

(211) For det andet burde målfortjenesten for salg af samme vare på EU-markedet være den, som en erhvervsgren af denne type i sektoren med rimelighed ville kunne opnå under normale konkurrencevilkår, dvs. uden subsidieret import. Da der i den betragtede periode og endda før forekom subsidieret import i betydelige mængder, kunne der ikke være tale om normale konkurrencevilkår. Der blev opnået en fortjenstmargen på 12 % inden importen af betydelige mængder fra Tyrkiet til EU-markedet, og derfor blev fortjenesten i denne fase betragtet som en rimelig målfortjeneste i den nuværende sag.

(212) For det tredje blev den danske ørredindustri anset for at være tilstrækkelig repræsentativ for EU-markedet, da Danmark er en af de vigtigste ørredproducenter i Unionen. Da der i denne fase ikke forelå andre oplysninger, blev disse anvendt til at fastsætte niveauet for målfortjenesten.

(213) Endeligt blev påstanden om, at fødevareindustriens fortjenstmargen generelt var betydeligt lavere, ikke begrundet. Ifølge Kommissionen ville den danske ørredindustris fortjenstmargen under alle omstændigheder være mere hensigtsmæssig, da der herved kunne tages bedre højde for de særlige forhold, der kendetegner denne industri. Fødevareindustrien består af diverse undergrupper, der vedrører forskellige markedssegmenter, og som er underlagt forskellige markedsvilkår, der ikke nødvendigvis gælder for ørredindustrien.

(214) Af ovenstående grunde konkluderede Kommissionen i denne fase, at det var rimeligt at anvende en målfortjeneste på 12 % af omsætningen.

(215) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på samme vare for EU-erhvervsgrenen ved at trække den faktiske fortjenstmargen i den betragtede periode fra Unionens salgspriser og erstatte den med målfortjenesten på 12 %.

(216) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de eksporterende producenter i Tyrkiet, der indgik i stikprøven, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud og den vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris på samme vare, som de EU-producenter, der indgik i stikprøven, solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

(217) Skadestærsklen for »virksomheder i bilag I« og for »alle andre virksomheder« er defineret på samme måde som subsidiemargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 96 og 97.

2. **Midlertidige foranstaltninger**

(218) I overensstemmelse med reglen om lavere told i grundforordningens artikel 12, stk. 1, bør der indføres en midlertidig udligningstold for importen af regnbueørreder (*Oncorhynchus mykiss*) levende, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller ferske, kølede, frosne og/eller røgede i form af hele fisk eller uden hoved eller i form af fileter med oprindelse i Tyrkiet. Kommissionen sammenlignede skades- og subsidiemargenerne. Tolden bør fastsættes på niveauet for subsidiemargenen, afhængigt af hvad der er lavest.

(219) På grundlag af ovenstående bør de midlertidige udligningstoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Virksomhed	Subsidiemargen	Skadesmargen	Udligningstold
GMS	7,0 %	27 %	7,0 %
Kilic	9,7 %	41 %	9,7 %
Özpekler	7,1 %	26 %	7,1 %
Ternaeben	9,5 %	20 %	9,5 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	8,2 %	26 %	8,2 %
Alle andre virksomheder	9,7 %	41 %	9,7 %

(220) Ovennævnte udligningsforanstaltninger er fastlagt i form af en værditold, dvs. i forhold til importens værdi.

(221) De udligningstoldsatser for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra undersøgelsens konklusioner. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med undersøgelsen. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, som er fremstillet af de nævnte retlige enheder.

(222) Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«. Den bør ikke være underlagt nogen af de individuelle udligningstoldsatser.

(223) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle udligningstoldsatser anvendes, hvis den herefter ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([1]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, der gør det muligt at påvise, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den toldsats, der gælder for virksomheden. Hvis virksomhedens navneændring ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der gælder for virksomheden, vil der blive offentliggjort en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(224) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle udligningstold. Virksomhederne med individuel udligningstold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal opfylde kravene i bilag II. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den udligningstold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(225) For at sikre korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttolden for alle andre virksomheder finde anvendelse på ikke blot de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse, men også de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

H. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(226) I overensstemmelse med god administrativ praksis vil Kommissionen opfordre de interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger og/eller til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer inden for den fastsatte tidsfrist.

([1]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(227) Konklusionerne om indførelsen af en midlertidig told er foreløbige og kan ændres i undersøgelsens endelige fase —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*):

— levende, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

— ferske, kølede, frosne og/eller røgede:

  — i form af hele fisk (med hoved), med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

  — uden hoved, med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1 kg, eller

  — i form af fileter, af vægt pr. stk. højst 400 g

med oprindelse i Tyrkiet og i øjeblikket henhørende under KN-kode 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 og ex 0305 43 00 (Taric-kode 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 og 0305 43 00 11).

2. Den midlertidige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen frit Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Midlertidig udligningstold	Taric-tillægskode
— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd. Şti — Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti — GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti — Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim Ihracat Ithalat AŞ — Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd. Şti — Hakan Komandit Şirketi — İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur.Inş.Paz.Ihr.Ltd.Şti — Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti — Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti	7,0 %	B964
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	9,7 %	B965
Özpekler İnşaat Taahhüd Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	7,1 %	B966
Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ithalat ve Ihracat Sanayi Ticaret AŞ	9,5 %	B967
Virksomheder i bilag I	8,2 %	
Alle andre virksomheder	9,7 %	B999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for »alle andre virksomheder«.

4. De relevante gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for én måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, jf. dog artikel 30 i forordning (EF) nr. 597/2009.

2. I medfør af artikel 31, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på én måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på fire måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

Samarbejdsvillige tyrkiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, og som ikke er indrømmet individuel undersøgelse:

Navn	Taric-tillægskode
Abalıoğlu Yem-Soya ve Tekstil San. A.Ş.	B968
Ada Su Ürünleri Turizm İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti.	B969
Ahmet Aydeniz Gıda San. ve Tic. A.Ş.	B970
Alba Lojistik İhracat İthalat Ltd. Şti.	B971
Alba Su Ürünleri A.Ş.	B972
Alfam Su Ürünleri A.Ş.	B973
Alima Su Ürünleri ve Gida San. Tic. A.Ş.	B974
Alka Su Ürünleri A.Ş.	B975
Azer Altin Su Ürünleri	B976
Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi San ve Tic. A.Ş.	B977
Çamlı Yem Besicilik Sanayii ve Ticaret A.Ş	B978
Çirçir Su Ürünleri Ltd. Şti.	B979
Ipaş Su Ürünleri A.Ş.	B980
Kemal Balıkçılık Ihr. Ltd. Şti.	B981
Liman Entegre Balıkçılık San ve Tic. Ltd. Şti.	B982
Miray Su Ürünleri	B983
Önder Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd. Şti.	B984
Penta Su Ürünleri Üretim ve Sanayi Tic. A.Ş.	B985
Tai Su Ürünleri Ltd. Şti.	B986
TSM Deniz Ürünleri San. Tic. A.Ş.	B987
Ugurlu Balık A.Ş.	B988
Yaşar Dış Tic. A.Ş.	B989

BILAG II

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, skal udstedes med angivelse af følgende:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at den regnbueørred, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af [virksomhedens navn og hovedsæde] [Taric-tillægskode] i Tyrkiet. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dato og underskrift for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.